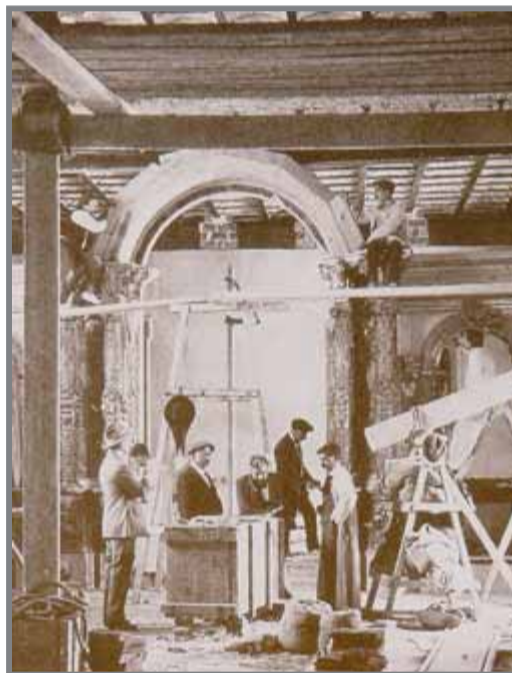

Sitges, reivindicació del noucentisme

Al mes de novembre se celebrarà el I Simposi Internacional sobre el Noucentisme, organitzat pel Patronat de Patrimoni de Sitges. Una trobada per revisar el moviment i reivindicar-lo, quant a pensament, ideari estètic i empremta

El noucentisme constitueix el període més infravalorat i en bona part ocult de la història cultural de la Catalunya del s. XX." Així de contundent és la presentació del I Simposi Internacional sobre el Noucentisme, que es farà a Sitges d'aquí a uns mesos, al novembre. El Patronat de Patrimoni de Sitges troba l'encaix perfecte en el context de la celebració, enguany, del centenari de la Mancomunitat de Catalunya. D'aquí prové l'organització del simposi, que té la col·laboració de la Diputació de Barcelona. Una de les fites del noucentisme va ser, precisament, la institucionalització de la cultura. Toca, consideren, apartar-se de la llarga ombra que projecta el modernisme. Fer recerca i actualitzar les dades sobre el noucentisme, "en tant que moviment de reacció enfront els aspectes més superats del modernisme i de construcció estètica i cívica del país". El simposi s'ha estructurat en la presentació de ponències, taules rodones, comunicacions... I tindrà diverses seus, a Sitges, al Palau Maricel, i també a Barcelona.

Amb paraules de la directora del simposi i dels Museus de Sitges, Vinyet Panyella, s'ha plantejat amb dos objectius: "Situat el noucentisme al segle XXI i sobretot crear una xarxa, un punt de trobada d'estudiosos del moviment, més enllà del treball que es fa a l'entorn universitari. Volíem un espai ampli, que permeti treballar d'una manera molt oberta i integrant tothom. Hi haurà un segon simposi, d'aquí a dos anys, a Girona, a la Casa Masó." Quant als continguts, la trobada no es vol centrar en monogràfics, amb personatges concrets, per exemple, sinó abordar temàtiques globals, que obren vies de recerca i inte-

Allò que semblava un classicisme mal paït, no ho és

gren les individualitats: el context del pensament europeu en període bèl·lic, les avantguardes, les influències i relacions amb altres expressions com ara el Novecento o l'École Romane, la institucionalització cultural i per tant la relació directa del noucentisme amb la Mancomunitat... També es parlarà de l'extensió territorial, del paper de les segones ciutats, amb l'aparició de la visió comarcalista. Evidentment, es tractarà de les idees estètiques i la seva concreció en les expressions artístiques, en art, literatura i música. I també es parlarà de pervivències i límits: relació amb les avantguardes, l'Exposició Universal del 1929, la Catalunya autònoma i republicana... Serà una oportunitat també per presentar les publicacions que s'han fet aquests dos

últims anys a propòsit del noucentisme i les seves aportacions. Per exemple, el segon volum de l'Institut d'Estudis Penedesencs dedicat a les exposicions d'art al Penedès als anys vint i que són la culminació d'una part del noucentisme que arriba a les comarques.

Hi ha una voluntat de marcar un abans i un després pel que fa al menysteniment de què és objecte el noucentisme, diu Panyella. "El que no es pot fer és el que es fa en l'àmbit de la cultura del tòpic: hem acabat la història cultural amb el modernisme; després del modernisme, el desert... No pot ser." I segueix: "Entenc que és potent, la marca Barcelona, però en el cas del modernisme barceloní hi ha molta interpretació però tampoc un autèntic substrat de replantejament de què ha estat el modernisme. I ho dic des de Sitges, amb el que ens importa! Ens hem quedat amb l'escenografia, que està molt bé, perquè és la primera via d'accés, però hi ha més coses. Però en el cas del modernisme almenys s'ha fet alguna cosa, perquè del noucentisme no tenim res." Si es visualitza la Barcelona noucentista, se n'ha de parlar molt: "També hi ha una arquitectura, un concepte de ciutat, un pla d'edificis escolars... De fet, la pedagogia i l'educació són unes de les realitzacions més importants del noucentisme. Són punts de vista que queden perduts si no hi ha un aglutinador, una interpretació feta des del segle XXI." Cal mirar amb ulls nous: "Veure que allò que semblava una rêmora, un classicisme mal paït, no ho és, és una altra cosa. Aquest exercici no s'ha fet i volem contribuir-hi i fer-ho visible, no solament a Barcelona, sinó al territori. Si es verbalitza en el simposi, s'haurà avançat molt. I després continuarem, a diferents llocs del país, amb aquesta voluntat d'estudi. Sense coneixement no hi ha divulgació i moltes vegades es fa divulgació sense coneixement. Determinades accions signifiquen abaratir la història cultural... I no creen coneixement! Poden crear divertiment i lleure... El cas és, però, que el divertiment i el lleure no estan renyits amb el coneixement!" *

Retalls d'història
A la primera pàgina, la portada de la revista noucentista 'Terramar', impulsada per Josep Carbonell i Gener. Al costat, Miquel Utrillo dirigint les obres del Palau Maricel, que fa cent anys. I els claustres del palau PATRONAT DE PATRIMONI DE SITGES

ARA EN CÒMIC!

Basat en la novel·la d'èxit de Jaume Clotet i David de Montserrat

La història de l'heroi oblidat del 1714.

No et perdis el booktràiler del nostre Braveheart català

MARIANO DE LA TORRE VICTOR GARCÍA

Basat en la novel·la de JAUME CLOTEI I DAVID DE MONTSERRAT

COMIC

COMIC

lliuresomorts.cat #CòmicLliuresoMorts
fb.com/lliuresomorts Tot el que vols saber de *Lliures o morts*:
@lliuresomorts www.fanbooks.cat

11825-108216V